

Starší C. Scott Grow
Sedmdesátník

Zázrak Usmíření

Neexistuje hřích ani přestupek, bolest ani zármutek, na který by uzdravující moc Jeho Usmíření nedosáhla.

Když jsem si připravoval proslav na tuto konferenci, zavolal mi můj otec s otřesnou zprávou. Řekl mi, že můj mladší bratr toho rána zemřel ve spánku. Byl jsem zdrcený. Bylo mu teprve 51 let. Když jsem na něj vzpomínal, pocítil jsem, že se s vámi mám podělit o některé události z jeho života. Činím tak se svolením.

Můj bratr byl jako mladík pohledný, přátelský a společenský – a naprosto oddaný evangeliu. Poté, co se ctí sloužil na misii, byl v chrámu oddán se svou dívkou. Byli požehnáni synem a dcerou. Čekala ho slibná budoucnost.

Pak ale podlehl své slabosti. Rozhodl se pro požitkářský způsob života a stálo ho to zdraví, manželství a členství v Církvi.

Odstěhoval se daleko od rodiny. Ve svém sebezničujícím chování pokračoval více než deset let, ale Spasitel na něj nezapomněl, ani ho neopustil. Nakonec mu bolest z beznaděje umožnila, aby mu do duše vstoupil duch pokory. Jeho zloba, vzpurnost a bojovnost se začaly vytrácet. Podobně jako marnotratný syn, i on přišel „sám k sobě“¹. Začal se obracet ke Spasiteli a hledat cestu domů a k věrným rodičům, kteří se od něho nikdy neodvrátili.

Kráčel po cestě pokání. Nebylo to

snadné. Po 12 letech strávených mimo Církev byl znovu pokřtěn a znovu obdržel dar Ducha Svatého. Nakonec mu bylo obnoveno kněžství a chrámová požehnání.

Byl požehnan tím, že našel ženu, která byla ochotna přehlédnout trvalé zdravotní problémy, které mu zůstaly po předešlém způsobu života, a byli zpečetěni v chrámu. Měli spolu dvě děti. Několik let věrně sloužil v biskupstvu.

Můj bratr zemřel v pondělí ráno, 7. března. V pátek večer předešlého týdne navštívil s manželkou chrám. V neděli ráno, den předtím, než zemřel, učil lekci o kněžství ve své skupině vysokých kněží. Toho večera šel spát, aby se již neprobudil v tomto životě – ale aby vyšel ve vzkříšení spravedlných.

Jsem vděčný za zázrak Usmíření v životě svého bratra. Spasitelovo Usmíření je dostupné každému z nás – vždy.

Cesta k Usmíření vede skrze pokání. Když činíme pokání, Pán nám umožňuje odložit své dřívější chyby.

„Vizte, ten, kdo činil pokání z hříchů svých, tomu je odpuštěno, a já, Pán, již na ně nevzpomínám.

Podle toho můžete poznati, činí-li člověk pokání z hříchů svých – vizte, vyzná je a zanechá jich.“²

Každý z nás zná někoho, kdo má v životě vážné problémy – někoho, kdo sešel z cesty nebo zakolísal. Může to být přítel nebo příbuzný, rodič nebo dítě, manžel nebo manželka. Můžete to být i vy sami.

Mluvím ke všem, dokonce i k vám. Mluvím o zázraku Usmíření.

Mesiáš přišel, aby vykoupil lidstvo z Adamova Pádu.³ Vše v evangeliu Ježíše Krista ukazuje na smírnou obět Mesiáše, Syna Božího.⁴

Plán spasení by bez Usmíření nemohl být uskutečněn. „Tudíž Bůh sám usmíruje hříchy světa, aby uskutečnil plán milosrdenství, aby uspokojil požadavky spravedlnosti, aby Bůh mohl býti dokonalým, spravedlným Bohem, a také Bohem milosrdným.“⁵

Smírnou obětí musel přinést bezhříšný Syn Boží, neboť padlý člověk by se nedokázal vykoupit z vlastních hříchů.⁶ Usmíření muselo být nekonečné a věčné – aby se vztahovalo na všechny lidi po celou věčnost.⁷

Spasitel svým utrpením a smrtí usmířil hříchy veškerého lidstva.⁸ Jeho Usmíření začalo v Getsemane, pokračovalo na kříži a vyvrcholilo Vzkříšením.

„Ano, ... bude veden, ukřižován a zabít a tělo se stane poddaným dokonce až smrti a vůle Synova bude pohlcena ve vůli Otcově.“⁹ Skrze svou smírnou obětí učinil svou duši „obětí za hřích“¹⁰.

Jako Jednorozený Syn Boží zdědil moc nad tělesnou smrtí. To Mu umožnilo zůstat při životě, i když trpěl „dokonce více, nežli člověk může vytrpěti, aniž by mu to přivodilo smrt; neboť viz, krev [tekla] z každého póru, tak veliká [byla] úzkost jeho pro zlovolnost a ohavnost lidu jeho“¹¹.

Nejen, že zaplatil za hříchy všech lidí, ale také na sebe vzal „bolesti a nemoci lidu svého“. A vzal „na sebe

slabosti jejich, aby nitro jeho mohlo býti naplněno milosrdenstvím ..., aby poznal podle těla, jak pomoci lidu svému podle slabostí jeho“.¹²

Spasitel pocítil tíhu úzkosti veškerého lidstva – úzkosti pramenící z hříchu a zármutku. „Zajisté on snášel zármutky naše a bolesti naše on nesl.“¹³

Svým Usmířením neuzdravuje jen přestupníky, ale uzdravuje také nevinné, kteří kvůli těmto přestupkům trpí. Když nevinní projevují víru ve Spasitele a Jeho Usmíření a odpustí tomu, kdo přestupek učinil, i oni mohou být uzdraveni.

Občas každý z nás potřebuje „osvobození od pocitu viny, který [máme] kvůli chybám a hříchům“¹⁴. Když činíme pokání, Spasitel snímá vinu z naší duše.

Skrze Jeho smírnou oběť jsou nám hříchy prominuty. S výjimkou synů ztracení, je Usmíření dostupné „pod podmínkou pokání“¹⁵ všem, vždy a bez ohledu na to, zda se jedná o hřích velký, či malý.

Ježíš Kristus nás pro svou nekonečnou lásku vyzývá k pokání, abychom nemuseli trpět a nést plnou tíhu svých hříchů:

„[Čiň] pokání – čiň pokání, jinak ... utrpení tvá budou těžká – jak těžká, nevíš, jak pronikavá, nevíš, ano, jak těžko snesitelná, nevíš.

Neboť viz, já, Bůh, jsem vytrpěl tyto věci za všechny, aby oni nemuseli trpět, jestliže budou činiti pokání;

ale jestliže nebudou činiti pokání, musejí trpět stejně jako já;

kteréžto utrpení způsobilo mně, dokonce Bohu, největšímu ze všech, že jsem se chvěl bolestí a krvácel v každém póru a trpěl v těle i v duchu.“¹⁶

Spasitel nabízí uzdravení těm, kteří kvůli hříchu trpí. „Nevrátíte se nyní ke mně a nebudete činiti pokání z hříchů

svých a neobráte se, abych vás mohl uzdravití?“¹⁷

Ježíš Kristus je velikým Uzdravovatelem naší duše. S výjimkou hříchů ztracení neexistuje hřích ani přestupek, bolest ani zármutek, na který by uzdravující moc Jeho Usmíření nedosáhla.

Když zhřešíme, Satan nám říká, že jsme ztraceni. Vykupitel, na rozdíl od Satana, nabízí vykoupení všem, dokonce i vám a mně – nehledě na to, co jsme udělali špatně.

Když přemýšlíte o svém životě, je něco, co potřebujete změnit? Udělali jste chyby, které ještě nejsou napraveny?

Pokud trpíte pocity viny nebo výčitkami, hořkostí nebo hněvem nebo ztrátou víry, vyzývám vás, abyste

vyhledali pomoc. Čiňte pokání a zanechte hříchů. Pak v modlitbě prostě Boha o odpuštění. Žádejte o odpuštění ty, kterým jste ublížili. Odpusťte těm, kteří ublížili vám. Odpusťte sami sobě.

Zajděte za biskupem, je-li to nutné. On je Pánovým poslem milosrdenství. On vám ve vašem úsilí stát se čistými prostřednictvím pokání pomůže.

Oddejte se modlitbě a studiu písem. Když tak učiníte, pocítíte posvěcující vliv Ducha. Spasitel řekl: „[Posvěťte se;] ano, očistěte srdce své a umyjte ruce své ... přede mnou, abych vás mohl očistit.“¹⁸

Když se skrze moc Jeho Usmíření staneme čistými, Spasitel se stává naším přímluvцем u Otce a prosí za nás: „Otče, viz utrpení a smrt toho,

kteřý žádného hříchu neučinil, v němž se ti dobře zalíbilo; viz krev Syna svého, jež byla prolita, krev toho, kterého jsi dal, abys ty sám mohl být oslaven;

pročež, Otče, ušetři těchto bratří mých, kteří věří ve jméno mé, aby mohli přijít ke mně a mít věčný život.¹⁹

Každý z nás obdržel dar mravní svobody jednání. „Lidé jsou svobodni, ... aby si zvolili svobodu a věčný život skrze velikého Prostředníka všech lidí, nebo aby si zvolili zjetí a smrt podle ... moci ďáblovy.“²⁰

Můj bratr před lety použil svou svobodu jednání, když se rozhodl pro způsob života, který ho stál zdraví, rodinu a členství v Církvi. Po letech použil tutéž svobodu jednání, když se rozhodl činit pokání, přizpůsobit svůj život Spasitelovu učení a být doslovně znovuzrozen skrze moc Usmíření.

Svědčím o zázraku Usmíření. Viděl

jsem jeho uzdravující moc v životě svého bratra a pocítil jsem ji i ve svém životě. Uzdravující a vykupující moc Usmíření je dostupná každému z nás – vždy.

Svědčím o tom, že Ježíš je Kristus – Uzdravovatel naší duše. Modlím

se o to, abychom se všichni rozhodli přijmout Spasitelovo pozvání: „Nevrátíte se nyní ke mně a nebudete činit pokání z hříchů svých a neobrátkíte se, abych vás mohl uzdravit?“²¹ Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Lukáš 15:17.
2. Nauka a smlouvy 58:42–43.
3. Viz 2. Nefi 2:25–26.
4. Viz Alma 34:14.
5. Alma 42:15.
6. Viz Alma 34:11.
7. Viz Alma 34:10.
8. Viz Alma 22:14.
9. Mosiáš 15:7.
10. Mosiáš 14:10.
11. Mosiáš 3:7.
12. Alma 7:11–12.
13. Mosiáš 14:4.
14. *Kažte evangelium mé – příručka k misionářské službě* (2004), 2.
15. Nauka a smlouvy 18:12.
16. Nauka a smlouvy 19:15–18.
17. 3. Nefi 9:13.
18. Nauka a smlouvy 88:74.
19. Nauka a smlouvy 45:4–5.
20. 2. Nefi 2:27.
21. 3. Nefi 9:13.

